

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120304215
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120304215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zast. JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava o zaplatenie 394,40 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10Cb/9/2020-89 zo dňa 9. septembra 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10Cb/9/2020-89 zo dňa 9. septembra 2020 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 394,40 Eur do 3 dní od jeho právoplatnosti. V druhej výrokovej vete priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 394,40 Eur. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to jeho zapožičaním u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Následne poškodený uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v priebehu konania žalobca doplnil svoje vyjadrenie tým, že si uplatňuje nárok na náhradu škody na základe príslušných ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení a Občianskeho zákonníka, keďže prenájom náhradného vozidla je súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, čo potvrdzuje aj samotné metodické usmernenie členov SKP č. 17/2002. Žalobca uviedol, že dňa 30.09.2019 došlo vo Zvolene ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Nissan Qashqai, ev. č. ZV725DH, spôsobenej poškodenému Z.. W. G. - R.-plus. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Ford Focus C-Max, ev. č. ZV741CL,

poisteného v poisťovni žalovaného. Uvedenú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod č. XXXXXXXXXX. Na základe uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním náhradného vozidla Nissan Qashqai, ev. č. BL494OJ u žalobcu podľa zmluvy o nájme č. 519/604 zo dňa 14.10.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190533 zo dňa 29.10.2019, splatnú 12.11.2019 na sumu 946,56 Eur (788,80 Eur bez DPH). Žalovaný na základe oznámenia zo dňa 05.11.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody a priznal náklady iba v sume 394,40 Eur. Žalobca odkázal v súvislosti s uplatnením jeho nároku na stanovisko Najvyššieho súdu SR R 7/1992, v zmysle ktorého aj náklady súvisiace s užívaním náhradného vozidla je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v celom rozsahu a za účelne vynaložené náklady. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti žalobca uvádzal, že pokiaľ by nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode a nebol by nutný nájom náhradného motorového vozidla, pričom odkázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014. Nesúhlasil ani s námietkou žalovaného týkajúcou sa činnosti žalobcu súvisiacej s nadobudnutím a správou pohľadávok, ktorú žalobca nevykonáva a preto sa nemôže jednať o neoprávnené podnikanie, nakoľko žalobca nepodniká za týmto účelom a jedná sa o štandardné postúpenie pohľadávky. Pokiaľ žalovaný namietal neexistenciu predmetnej pohľadávky, aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) a neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, tieto námietky považoval za neopodstatnené, keďže postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov SR neodporuje zákonu. Poukázal pritom na viaceré rozhodnutia súdov SR. Zdôraznil, že sám žalovaný poskytol žalobcovi čiastočné poistné plnenie, a preto samotná zmluva o postúpení pohľadávky nemôže byť sporná. Tvrdil, že v danom prípade došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Tvrdenie žalovaného o tom, že prejav vôle účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu považoval za účelové. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu a odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla priznaná žalovaným je podľa žalobcu neoprávneným krátením poistného plnenia, pretože práve v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať odo dňa, kedy bolo vozidlo prevzaté autoservisom za účelom opravy až do ukončenia predmetnej opravy a následného odovzdania opraveného vozidla späť poškodenému, pretože až vtedy pominie faktické obmedzenie poškodeného spôsobené dopravnou nehodou. Odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19. 09.2018. Žalobca tvrdil, že krycí list bol vystavený dňa 31.10.2019, z ktorého vyplýva, že k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti došlo k tomuto dátumu a najskôr v tento deň mohlo byť vozidlo vrátené poškodenému.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný uplatnený nárok neuznal v celom rozsahu s tým, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Namietal, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok a takúto činnosť žalobcu možno považovať za neoprávnené podnikanie. Žalovaný namietal, že uplatnený nárok voči žalovanému zákon o povinnom zmluvnom poistení (ďalej aj „PZP“) vyslovene neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre č.190533 zo dňa 29.10.2019 (ďalej len „faktúra“), a teda poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, preto zaviazaným subjektom na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. V zmysle § 524 Obč. zák. vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 OZ. Podľa žalovaného k úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej

zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálne žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/20/2007 zo dňa 29.01.2008 ohľadne absolútnej neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného zmluva o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom s odkazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný právny úkon z dôvodu nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, nakoľko predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky malo byť podľa žalobcu postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia).

5. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Považoval za nesporné, že dňa 30.09.2019 došlo k dopravnej nehode, ktorá bola spôsobená motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného s tým, že pri tejto dopravnej nehode došlo k poškodeniu motorového vozidla Nissan Qashqai, ev. č. ZV725DH, ktorého držiteľom bol Z. W. Augustín - R.-R.. Okresný súd mal preukázané, že žalovaný z titulu tejto škodovej udalosti poskytol uvedenému poškodenému na jeho účet poistné plnenie vo výške 463,07 Eur, čo zodpovedá sume za opravu predmetného motorového vozidla, ktorá bola fakturovaná poškodenému faktúrou č. 219061253 spoločnosťou LION CAR s.r.o. bez DPH. Žalovaný tiež priamo už na účet žalobcu poskytol z dôvodu tejto poistnej udalosti aj ďalšie poistné plnenie vo výške 394,40 Eur, čo zodpovedá výške nájomného v rozsahu 8 dní za prenájom náhradného vozidla ako doby nevyhnutnej na opravu poškodeného vozidla, pričom táto suma zodpovedá polovici fakturovanej čiastky bez DPH podľa faktúry č. 190533 vystavenej žalobcom na ľarchu poškodeného Z. W. G. - R. - R., v ktorej bol fakturovaný prenájom náhradného vozidla v rozsahu 16 dní. Okresný súd mal preukázané aj to, že dňa 29.10.2019 bola uzavretá medzi žalobcom a poškodeným Z. W. G. - R. - R. ako postupcom zmluva o postúpení pohľadávky, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 788,80 Eur, ktorú mal poškodený voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody, a to konkrétne náhrady účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 30.09.2019. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné s dohodnutou odplatom vo výške 788,80 Eur. V predmetnej zmluve o postúpení pohľadávky došlo aj k vzájomnému započítaniu pohľadávky postupcu voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky proti pohľadávke žalobcu voči postupcovi, ktorú mal z titulu fakturovaného prenájomu náhradného vozidla v zmysle Zmluvy o nájme č. 519, ktorá bola fakturovaná faktúrou č. 190533 vo výške 946,56 Eur (bez DPH vo výške 788,80 Eur) a v dôsledku vzájomného zápočtu došlo k ich úrade vo výške, v ktorej sa vzájomne kryjú, t. j. v sume 788,80 Eur.

6. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd konštatoval, že žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému nároku na úhradu sumy 394,40 Eur z titulu náhrady škody, ktorá vznikla z titulu povinného zmluvného poistenia v dôsledku predmetnej poistnej udalosti, a to z titulu náhrady nákladov vynaložených na užívanie náhradného vozidla poškodeným, pričom výška uplatneného nároku zodpovedá polovici sumy, ktorú bol poškodený povinný zaplatiť žalobcovi z titulu zmluvy o prenájme vozidla, pretože žalovaný ešte pred podaním žaloby plnil priamo žalobcovi zvyšok tejto čiastky v sume 394,40 Eur, pričom žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.10.2019.

7. Súd prvej inštancie uplatnený nárok, ktorý predstavoval náhradu škody, posudzoval aj z hľadiska splnenia predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o preukázanie protiprávneho úkonu, t. j. porušenia právnej povinnosti, vychádzal z nesporného tvrdenia, že predmetnú nehodu - škodovú udalosť spôsobil v dôsledku porušenia dopravných predpisov škodca motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Okresný súd mal za preukázané aj spôsobenie škody, keďže v dôsledku poškodenia motorového vozidla pri tejto dopravnej nehode si poškodený počas doby opravy vozidla prenajal náhradné motorové vozidlo, v dôsledku čoho mu vznikla okrem iného škoda vo výške nájomného, ktorú bol povinný z tohto titulu zaplatiť. Za preukázané považoval aj príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, keďže pokiaľ by zo strany škodcu nedošlo k porušeniu dopravných predpisov, nedošlo by ani k dopravnej nehode, pri ktorej

bola spôsobená škoda. Vo vzťahu k zavineniu okresný súd konštatoval, že tento predpoklad sa podľa všeobecnej zodpovednosti za škodu predpokladá vo forme nevedomej nedbanlivosti, pri ktorej škodca nevedel, že svojim konaním môže spôsobiť škodu, hoci to podľa okolností a vzhľadom k svojim osobným pomerom mohol a mal predvídať. Konštatoval, že v konaní nebolo preukázané vyvinenie škodcu a následne žalovaného ako osoby, ktorá je povinná z titulu povinného zmluvného poistenia plniť škodu poškodenému za škodcu. Okresný súd preto konštatoval splnenie všetkých zodpovednostných predpokladov pri uplatnení nároku na náhradu škody.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie mal preukázanú aj výšku uplatnenej škody, keď táto zodpovedala výške fakturovaného nájomného za prenájom náhradného vozidla s tým, že fakturovaná cena nájomného za 1 deň bola v nižšej sume ako bolo pôvodne dojednané v zmluve o nájme vozidla, konkrétne vo výške 49,30 Eur denne za 16 dní prenájmu. Z faktúry 219061253, ktorou bola vyúčtovaná oprava vozidla mal okresný súd preukázané, že vozidlo bolo odovzdané do opravy dňa 14.10.2019 s dátumom dodania tovaru/služby 28.10.2019, pričom ku dňu 29.10.2019 bolo vozidlo ešte v servise. Okresný súd poukázal na oznámenie žalovaného o poistnom plnení, podľa ktorého šetrenie poistnej udalosti bolo žalovaným ukončené ku dňu 31.10.2019 a až po vystavení krycieho listu poisťovňou mal servis vydať vozidlo poškodenému.

9. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalovaný nenamietal v konaní výšku uplatneného nároku a nenavrhol vykonať ani dokazovanie k výške nároku. Nepredložil ani dôkazy, ktoré by nárok čo do výšky spochybnili, čím podľa okresného súdu nedošlo k účinnému popretiu skutkových tvrdení zo strany žalovaného.

10. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, keď žalovaný tvrdil, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený nedisponoval pohľadávkou voči žalovanému z titulu náhrady škody, ktorá mala vzniknúť za prenájom náhradného vozidla v dôsledku toho, že v danom čase ešte neuhradil poškodený v prospech žalobcu ako prenajímateľa dohodnuté nájomné, a preto v danom momente nebola splnená podmienka vzniku škody, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorá je predmetom konania.

11. Súd prvej inštancie pri námietke nedostatku vecnej legitímácie žalobcu poukázal na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.10.2019, v ktorej došlo okrem iného aj k dohode o započítaní vzájomných pohľadávok, a to konkrétne vo vzťahu k poškodenému k započítaniu pohľadávky, ktorú mal žalobca voči poškodenému z titulu prenájmu predmetného náhradného vozidla s tým, že táto pohľadávka bola započítaná s pohľadávkou poškodeného, ktorú mal voči žalobcovi on z titulu odplatného postúpenia pohľadávky. Okresný súd konštatoval, že pri formalistickom výklade práva by bolo možné vychádzať z toho, že poškodený mal najprv žalobcovi uhradiť sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu mal vzápätí, resp. ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze vrátiť. Podľa okresného súdu takýto postup by bol v rozpore s realitou bežného života. Uviedol, že naopak ako účelné bez toho, aby bol obchádzaný zákon, bol taký postup, keď poškodený a žalobca si vzájomné práva a povinnosti upravili v rámci jednej zmluvy, a preto sa okresný súd nestotožnil s tvrdeniami žalovaného, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatná v dôsledku toho, že by sa ňou obchádzal zákon alebo, že by jej predmetom malo byť plnenie, ktoré je nemožné.

12. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane úspešnej v konaní priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

13. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považoval za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Podľa žalovaného súd prvej inštancie vyslovil právne závery, avšak sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú nedostatočne odôvodnil. Podľa žalovaného preto napadnuté rozhodnutie neobsahuje dostatočné odôvodnenie, čím došlo k porušeniu zásady spravodlivého práva na spravodlivý súdny proces.

14. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie nedostatočne a nesprávne vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Tvrdil, že žalobca nebol v tomto konaní aktívne vecne legitímovaný. So

súdom uvedeného zisteného skutkového stavu, ktorý vychádza a potvrdzujú ho dôkazy predložené žalobcom vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok spočívajúci v neuhradenej faktúre. Z toho potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Vzhľadom na znenie § 524 Občianskeho zákonníka, keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením takejto zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, pretože uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. V uvedenom prípade došlo len k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý podľa vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Tvrdil preto, že medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka.

15. Podľa žalovaného preto nemohlo dôjsť ani k vzájomnému zápočtu realizovaného podľa zmluvy o postúpení. Prejav vôle totiž podľa zmluvy najprv smeroval k postúpeniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z týchto dôvodov preto žalobca nemôže byť aktívne vecne legitimovaný na strane žalobcu v tomto konaní a odkázal na rozhodnutie NS SR 4Obo 20/2007 zo dňa 29.01.2008. Vzhľadom na nemožnosť uzatvorenia uvedeného zmluvného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným o postúpení uvedených pohľadávok sa jedná preto o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

16. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že poškodený pred údajnou cesiou pohľadávky aj uhradil faktúru žalobcovi, v kauzálnom dôsledku čoho nemohla poškodenému vzniknúť ani pohľadávka voči žalovanému z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Obsah predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky naopak preukazuje nezaplatenie faktúry zo strany poškodeného, a to ešte pred údajnou cesiou pohľadávky. Na základe uvedeného je preto nepochybné, že postupca pohľadávky nikdy nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 10.11.2020 v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, zákonné a dostatočne odôvodnené. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

18. Tvrdenie žalovaného, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj tvrdenia o neexistencii uplatnenej pohľadávky považoval za neopodstatnené. Okresný súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo aj k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie, ako aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v otázke aktívnej legitímácie považoval žalobca za zrozumiteľné a správne. Odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/30/2019-147 zo dňa 25.04.2019, ako aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.6.2019. Podľa žalobcu okresný súd v predmetnej veci odôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná. Poukázal opätovne na to, že postupovaný na žalobcu bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Za nesprávne preto považoval tvrdenia žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ evidoval voči poškodenému ako dlžníkovi. Zdôraznil, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, čo je zrejme aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal priamo na účet žalobcu ako postupníka. Žalovaný tak sám potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu svojim konaním v rámci likvidácie poistnej udalosti. Z uvedeného dôvodu preto nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla.

19. K namietanej arbitrárnosti a svojvôli súdu prvej inštancie odkázal na základné princípy civilného sporového poriadku podľa čl. 4, 5, 15 a 17 a poukázal na to, že povinnosť súdu odôvodniť rozhodnutie nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. S odkazom

na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 119/03-30 poukázal na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky. Napadnuté rozhodnutie tieto predpoklady spĺňa. Žalovaný pritom neposkytol súdu v rámci dokazovania nielen tvrdenie, ale ani dôkazy, ktorými by podložil svoje závery.

20. Žalobca opätovne poukázal na to, že v prípade namietanej absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ a nemá vplyv ani na existenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument, a to zmluva o postúpení pohľadávky, podľa ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň aj k postúpeniu pohľadávky. Nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom vozidla voči žalovanému tak ostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Zdôraznil, že poškodený má podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči žalovanému a nie voči žalobcovi - prenajímateľovi vozidla. Dlžníkom je žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Pri posudzovaní predmetného postúpenia sa jedná o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odmeny za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Tvrdenie žalovaného, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považoval žalovaný za nepodložené a účelové tvrdenie. Práve na základe zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, ako aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

21. Podľa žalobcu nie je možné hľadiť na skutočnosť vzniku škody formalisticky tak, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, pokiaľ nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu. Podľa žalovaného neexistuje rozdiel, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo či sa to zrealizuje vzájomným zápočtom. Skutočnosť, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, ako aj na ďalšie rozhodnutia tohto odvolacieho súdu. Podľa žalovaného úhradu nájomného supluje v predmetnom prípade samotné postúpenie, pričom odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018.

22. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods.1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 30.09.2019 došlo vo Zvolene k dopravnej nehode, ktorú zavinil vodič vozidla A Z.. J. X. s tým, že ako držiteľ a zároveň poisťiteľ zodpovednosti za škodu vo vzťahu k vozidlu A je uvedená Z.. J. X.ová a vozidlo škodcu Ford Focus C-MAX, ZV741CL je poistené u žalovaného a pri poškodenom vozidle B Nissan Qashqai, ZV725DH je ako držiteľ uvedený Z.. W. G., R. plus

24. Z faktúry č. 219061253 spoločnosti LION CAR, s.r.o., IČO: 36053961 vyplýva vyúčtovanie ceny opravy vozidla Qashqai, EČ: ZV-725DH vo výške 463,07 Eur bez DPH, s DPH vo výške 555,68 Eur na farchu odberateľa Z.. W. G. - R. - plus, s dátumom splatnosti 11.11.2019, dátumom otvorenia zákazky 14.10.2019.

25. V oznámení o poistnom plnení zo dňa 31.10.2019 žalovaný oznámil Z.. W.ovi G.ovi - R. - plus, že dňa 31.10.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého v prílohe listu predložil výpočet výšky plnenia s tým, že poistné plnenie žalovaný poukazuje vo výške 463,07 Eur.

26. Zo zmluvy o prenájme vozidla č. 519/604 zo dňa 14.10.2019 vyplýva označenie prenajímateľa - žalobcu a nájomcu - držiteľa poškodeného vozidla - Z.. W. G. - R. - plus. Predmetom zmluvy bol prenájom vozidla Nissan Qashqai, EČV: BL494OJ s tým, že prenajímateľ prenajal toto vozidlo nájomcovi a nájomca si prenajal predmetné vozidlo na dohodnutý účel v období od 14.10.2019 do 29.10.2019 s dennou sadzbou prenájmu 69,60 Eur. Podľa zmluvy prenájom náhradného vozidla bude uplatnený z PZP vinníka. V spodnej časti formulára zmluvy je uvedené pri ukončení prenájmu denná sadzba prenájmu 59,16 Eur vrátane DPH s tým, že dňa 29.10.2019 bolo vozidlo opätovne prevzaté prenajímateľom a odovzdané nájomcom s poznámkou nájomcu ku dňu 29.10. „moje vozidlo je stále v servise“.

27. Faktúrou č.190533 žalobca ako dodávateľ na ťarchu odberateľa - Z.. W. G. - R. - plus, IČO: 41191315, s dátumom vyhotovenia faktúry 29.10.2019 a dátumom splatnosti 12.11.2019 vyúčtoval prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č.519, Nissan Qashqai, EČV: BL494OJ od 14.10. do 29.10.2019, t.j. za 16 dní, pri jednotkovej cene 49,30 Eur, celkovú cenu 788,80 Eur, spolu na úhradu sumu 946,56 Eur, vrátane DPH.

28. Dňa 29.10.2019 bola uzavretá medzi žalobcom ako postupníkom a Z.. W. G. - R. - plus ako postupcom podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) zmluva o postúpení pohľadávky (ďalej aj „Zmluva“). V čl. 1 Zmluvy je uvedené, že postupca má peňažnú pohľadávku voči Komunálna poisťovňa, a.s. (ďalej len „poisťovňa“) ako likvidačný zástupca, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom Ford Focus C-MAX, EČV: ZV741CL vo výške 788,80 Eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2011 Z.z. a ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 30.09.2019 na vozidle Nissan Qashqai, EČV: ZV725DH. Postupca touto Zmluvou postúpil žalobcovi predmetnú pohľadávku a žalobca sa zaviazal uhradiť za postúpenie tejto pohľadávky odplatu vo výške 788,80 Eur, čo zodpovedá faktúre č.190533, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla značky Nissan Qashqai, EČV: BL494OJ. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky, t.j. na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 tejto zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Zmluvné strany sa dohodli, že o postúpení pohľadávky bude poisťovňa informovať postupca a to tak, že žalobca v mene postupcu doručí oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky poisťovni.

29. Dňa 29.10.2019 postupca Z.. W. G. - R. - plus, IČO: 41191315 oznámil žalovanému, že dňa 29.10.2019 postúpil svoju pohľadávku voči ich spoločnosti spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č.8014125070 zo dňa 30.09.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 788,80 Eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu a zároveň uviedol aj bankový účet postupníka.

30. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 05.11.2019 vyplýva, že ho adresoval žalovaný žalobcovi s dátumom podania 06.11.2019, kde ako poškodený je uvedený Z.. W. G. - R. - plus, dátum vzniku poistnej udalosti 30.09.2019, poistený J. X.ová, poistené vozidlo ZV741CL, poškodené vozidlo Nissan Qashqai, EČV: ZV725DH. V oznámení žalovaný uviedol, že dňa 31.10.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého v prílohe listu priložil výpočet výšky plnenia vrátane vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie s tým, že bolo priznaných 8 dní nájmu náhradného vozidla, ako doba nevyhnutná na opravu poškodeného vozidla. Žalovaný v oznámení uviedol, že v prípade doloženia hodnoverných dôkazov preukazujúcich deklarovánú dĺžku výpožičky vozidla je možné pristúpiť k prehodnoteniu krátenia poistného plnenia. Poistné plnenie žalovaný podľa oznámenia poukázal na základe predložených dokladov na účet žalobcu v sume 394,40 Eur s tým, že v prílohe bol uvedený predmetný výpočet, konkrétne náklady na použitie náhradného vozidla 946,56 Eur, priznaných 8 dní nájmu náhradného vozidla - 473,28 Eur, spolu priznané 473,28 Eur, odpočet DPH - 78,88 Eur, výška škody bez DPH 394,40 Eur = poistné plnenie.

31. Upomienkou zo dňa 19.02.2020 žalobca vyzýval žalovaného na zaplatenie neuhradeného zostatku faktúry č.190533 vo výške 394,40 Eur.

32. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

33. Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

34. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

35. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

36. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

37. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

38. Podľa § 581 ods.1, 2 a 3 OZ započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovať aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

39. Podľa § 364 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „Obchodný zákonník“) na základe dohody strán možno započítať akékoľvek vzájomné pohľadávky.

40. Podľa § 4 ods. 1 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

41. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoPZP poisťovateľ má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

42. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

43. Podľa § 15 ods. 1 ZoPZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

44. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne právne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd žiadne vady, súd sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného a odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré týmto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Vzhľadom na dôvody žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

45. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní.

46. Žalovaný v odvolaní namietal neexistenciu aktívnej legitímácie žalobcu pre neprípustnosť uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným z dôvodu jej absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom.

47. Predmetom konania je nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom voči žalovanému z dôvodu poškodenia motorového vozidla poškodenému, a to motorovým vozidlom poisteného u žalovaného. Súd prvej inštancie správne posúdil tento nárok ako nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. s použitím § 15 ods. 1 ZoPZP a § 420 ods. 1 OZ. Nárok na náhradu škody predstavujú náklady poškodeného pri zabezpečení náhradného motorového vozidla po dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Odvolací súd zdôrazňuje, že časť tohto nároku žalovaný aj uhradil vo výške 394,40 Eur, a to priamo žalobcovi.

48. Žalobca uplatnil svoj nárok voči žalovanému na náhradu škody na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi poškodeným a ním dňa 29.10.2019. Žalobca bol zároveň subjektom, t.j. prenajímateľom, ktorý poškodenému ako nájomcovi požičal náhradné motorové vozidlo.

49. Odvolací súd konštatuje, že žiadne zákonné ustanovenie nebráni, a žalovaný to ani nenamietal, poškodenému postúpiť svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému tretiemu subjektu. Pokiaľ žalovaný v priebehu celého konania, vrátane odvolania namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, s takýmto tvrdením odvolací súd nesúhlasí.

50. Žalovaný namietal, že žalobca ako prenajímateľ vozidla voči poškodenému je jeho veriteľom a preto nemohol poškodený na žalobcu postúpiť žiadnu pohľadávku, pretože sa jedná o záväzok z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme medzi poškodeným a žalobcom. S takýmto skutkovým vyhodnotením a právnym záverom odvolací súd nesúhlasí. Žalovaný opomína skutočnosť, že sa jedná o samostatné právne vzťahy. Na jednej strane je vzťah medzi žalobcom a poškodeným vzniknutý na základe zmluvy o nájme motorového vozidla, v ktorom vystupuje poškodený ako dlžník žalobcu - veriteľa. Na druhej strane existuje samostatný vzťah medzi poškodeným a žalovaným, pričom poškodenému zákonná úprava priznáva priamy nárok na náhradu škody od žalovaného ako poisťovateľa škodcu, ktorý spôsobil poistnú udalosť v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP.

51. Podľa odvolacieho súdu poškodenému a žalobcovi žiadna zákonná úprava nebráni, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, spočívajúci vo výške odplaty za užívanie náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla, postúpil žalobcovi, ktorý je zároveň prenajímateľom tohto vozidla. V danom prípade je potrebné odlišiť zmluvný vzťah medzi poškodeným a žalobcom (nájomná zmluva a pohľadávka žalobcu vzniknutá z tohto nájomného vzťahu), pričom práve táto pohľadávka jej úhradou poškodeným predstavuje majetkovú ujmu, t.j. škodu na strane poškodeného, ktorý nárok na jej náhradu voči žalovanému je samostatným právnym vzťahom odlišným od vzťahu medzi poškodeným a žalobcom. Odvolací súd zdôrazňuje tak, ako na to poukazoval aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, že poškodený nepostúpil na žalobcu nárok na zaplatenie dohodnutého nájomného (pretože tento je pohľadávkou žalobcu voči poškodenému), ale v zmysle obsahu zmluvy o postúpení medzi žalobcom a poškodeným postúpil na žalobcu priamy nárok na náhradu škody podľa § 15 ods.1 ZoPZP. Odvolací súd preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že poškodený mal postúpiť na žalobcu záväzok a nie pohľadávku. Záväzok poškodeného voči žalobcovi vo výške dohodnutého nájomného po jeho úhrade predstavuje ujmu, t.j. škodu v majetkovej sfére poškodeného a ide o samostatný nárok uplatniteľný priamo poškodeným voči žalovanému. Úhrada tohto záväzku poškodeným voči žalobcovi bola namiesto „priamej“ platby nahradená zápočtom, čo právna úprava nezakazuje, naopak jedná sa o dovolený a zákonom predpokladaný bezhotovostný spôsob úhrady peňažného záväzku. Žalovaný nerozlišoval medzi týmito samostatnými právnymi vzťahmi medzi poškodeným a žalobcom a medzi poškodeným a žalovaným. Postavenie poškodeného ako dlžníka žalobcu predstavuje len časť právnych vzťahov vzniknutých na základe poistnej udalosti medzi stranami konania a poškodeným.

52. Odvolací súd nesúhlasí ani s ďalším záverom žalovaného, že k úhrade faktúry nemohlo ani dôjsť na základe vzájomného zápočtu medzi žalobcom a poškodeným, keď tvrdil, že prejav vôle strán smeroval najprv k postúpeniu pohľadávky (podľa žalovaného neexistujúcej pohľadávky) a až následne k zápočtu vzájomných pohľadávok. Treba zdôrazniť opätovne rozlišovanie právnych úkonov a účinkov

vyvolaných zmluvou o postúpení pohľadávky. Stranám tejto zmluvy nič nebránilo vzájomné plnenia „uhradiť“ vzájomným zápočtom. Započítanie predstavuje zákonom dovolený legálny spôsob zániku záväzkov, kedy reálnu úhradu finančnými prostriedkami nahrádza zápočet vzájomných pohľadávok ako zákonom predpokladaný zánik záväzkov. Teda zaplatenie dohodnutého nájomného žalobcovi zo strany poškodeného, čím dochádza na jeho strane k vzniku škody, bolo nahradené započítaním oproti pohľadávke poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky voči žalovanému. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že dohodou podľa § 364 Obch. zák. je možné započítať akékoľvek vzájomné pohľadávky, t.j. aj nesplatené, resp. voči splatnej aj nesplatenú pohľadávku. Vzájomné platobné povinnosti, a to úhrada nájomného zo strany poškodeného v prospech žalobcu a následne úhrada žalobcu voči poškodenému ako odplata za postúpenie pohľadávky voči žalovanému bola nahradená vzájomným započítaním podľa zmluvy o postúpení pohľadávok. Skutočnosť, že k týmto úkonom došlo v jednej zmluve v ten istý okamih nie je v rozpore so zákonom a ako správne uviedol okresný súd zodpovedá účelnému usporiadaniu vzťahov medzi žalobcom a poškodeným. Uvedenými úkonmi sa postavenie žalovaného nezmenilo vo vzťahu k povahe jeho záväzku a ani k jeho výške, zmenil sa „len“ subjekt oprávnený na toto plnenie.

53. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď považoval zmluvu o postúpení, vrátane dohody o zápočte v nej obsiahnutú, za platnú, zákonom predpokladanú a účinnú, na základe čoho dospel aj k správne záveru o existencii aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

54. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nedostatočnosť odôvodnenia, arbitrárnosť a svojvôľu napadnutého rozhodnutia, s takýmto záverom odvolací súd nesúhlasí. Súd prvej inštancie dostatočne jasne, zrozumiteľne, logicky a na základe skutkových tvrdení a vykonaného dokazovania dospel k správne záveru o aktívnej legitímácii na strane žalobcu pri nároku uplatňovanom voči žalovanému.

55. Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne vymedzil vzťah medzi stranami sporu, ako aj medzi poškodeným a žalovaným a poškodeným a žalobcom. Tiež správne konštatoval existenciu samostatných nárokov medzi poškodeným a žalobcom a medzi poškodeným a žalovaným, ako aj identifikoval právny titul, na základe ktorého dospel k správne záveru o aktívnej legitímácii žalobcu voči žalovanému. V bode 9. na strane 10 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresný súd správne konštatoval účelnosť zvoleného postupu medzi poškodeným a žalobcom, a to bez toho, aby bol obchádzaný zákon, pričom účelnosť videl v tom, že poškodený a žalobca ako prenajímateľ si vzájomné práva a povinnosti upravili v rámci jednej zmluvy, a preto sa súd prvej inštancie nestotožnil s tvrdeniami žalovaného o tom, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, v dôsledku čoho by sa mal ňou obchádzať zákon alebo jej predmetom malo byť plnenie, ktoré je nemožné. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoj záver, ako aj vzťah medzi stranami sporu a treťou stranou, dostatočne odôvodnil, že úkon reálneho peňažného plnenia bol nahradený medzi žalobcom a poškodeným zmluvou o postúpení pohľadávok, a preto nezodpovedá obsahu napadnutého rozhodnutia tvrdenie žalovaného v odvolaní o nedostatočnom odôvodnení a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Naopak, pokiaľ by sa jednalo o nedostatočné odôvodnenie, napadnuté rozhodnutie by neumožnilo žalovanému v odvolaní uviesť konkrétne skutkové a právne výhrady voči nemu. Odvolací súd sa preto nestotožnil ani s týmto dôvodom uvedeným v odvolaní žalovaného.

56. Okresný súd postupoval správne aj v tom, keď neprihliadol na námietku žalovaného, že z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že najskôr mal smerovať prejav vôle k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok. Odvolací súd zdôrazňuje nad rámec dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí, že takýto záver z vykonaného dokazovania nevyplýva. Zo žiadnej časti textu zmluvy o postúpení pohľadávky nevyplýva tvrdenie žalobcu o časovej prednosti postúpenia pohľadávky a až následného zápočtu. Uvedená zmluva bola podpísaná v jeden okamih, čo zákonná úprava nevylučuje a záver žalovaného o časovej prednosti postúpenia a následného zápočtu vychádzajúc len z grafického poradia uvedených právnych úkonov nezodpovedá tvrdeniu o časovej prioritě postúpenia, keďže všetky uvedené úkony boli vykonané v jednom doklade a podpísané v ten istý okamih. Tvrdenie o časovej prednosti postúpenia pred následným zápočtom preto nezodpovedá obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky a vykonanému dokazovaniu.

57. Žalovaný podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, t.j. aj proti druhej výrokovej vete, ktorou súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov

konania v rozsahu 100%. Pretože súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, v súlade so zásadou úspechu v konaní v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi aj nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu a aj v tejto časti je preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

58. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu.

59. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100%.

60. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).